

ಅವುಗಳ ಪರಿಹಾರಕ್ಕೆ ರಾಜ್ಯಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಯಾಶೀಲವಾದ ಹೊದಲ ಸಂಘಟನೆ ‘ಕನ್ನಡ ಶಕ್ತಿ ಕೇಂದ್ರ’ ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ‘ಕನ್ನಡ ಶಕ್ತಿ ಕೇಂದ್ರ’ ಅಚರಿಸಿದ ‘ಕನ್ನಡ ಉಳಿಸಿ ವರ್ಷ’ ಅನ್ನವಾದದ್ದು. 1990ರಲ್ಲಿ ‘ಕನ್ನಡ ಚಳವಳಿ ಸಾಗಬೇಕಾದ ದಾರಿ’ ಎಂಬ ವಿಚಾರ ಸಂಕೆರಣ ನಡೆಸಿತು. ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ ಅಡಿಗರು ಉದ್ದೇಶಿಸಿದ ಆ ಗೋಪ್ಯಯಲ್ಲಿ ಎಲ್.ಎಸ್. ಶೇಗಿರಿರಾವ್ ಅವರು, “ಕನ್ನಡ ಚಳವಳಿ ಕೆಲವು ನಗರಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸೀಮಿತಗೊಂಡರೆ ಸಾಲದು, ಕನಾಂಟಕದ ಎಲ್ಲ ಪಟ್ಟಣಗಳಾದರೂ ವಿಸ್ತರಿಸಬೇಕು. ಕನ್ನಡನಾಡು —ನುಡಿ ಎದುರಿಸುತ್ತಿರುವ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು, ಪರಿಹಾರೋಪಾಯಗಳನ್ನು ವ್ಯಾಪಕ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ತೀಳಿಸಲು ‘ಕನ್ನಡ ಉಳಿಸಿ ವರ್ಷ’ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ರೂಪಿಸಬೇಕು” ಎಂದು ಸೂಚಿಸಿದರು.

ಆ ಸಲಹೆಯನ್ನು ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಿದ ‘ಕನ್ನಡ ಶಕ್ತಿ ಕೇಂದ್ರ’ವು ನವೆಂಬರ್ 1990ರಿಂದ ‘ಕನ್ನಡ ಉಳಿಸಿ ವರ್ಷ’ವನ್ನು ಅಚರಿಸಿ, ‘ಕನ್ನಡ—

ಕನ್ನಡಿಗ—ಕನಾಂಟಕ’ ಎಂಬ ಪ್ರಸ್ತುತವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿತು (ಸಂ: ಎಲ್.ಎಸ್.ಎಸ್. ಗೌರುಚ. ರಾನಂಚ). ಆ ಕೃತಿಯನ್ನು ಎಸ್.ಎಲ್. ಬೈರಪ್ಪ ‘ಕನ್ನಡಿಗರ ಅನಧಿಕೃತ ಸಂವಿಧಾನ’ ಎಂದರೆ, ಅಂದಿನ ಸ್ವಿಕರ್ ಡಿ.ಬಿ. ಚಂದ್ರೇಗೌಡ ‘ಶಾಸಕರುಗಳಿಗೆ ಉತ್ತಮ ಕ್ಷೇಮಿ’ ಎಂದರು. ನಾಡಿನ ಹಲವು ಕಡೆ ಸಂಖ್ಯೆಗಳು ನಡೆದವು, ವಿವಿಧ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಜನರ ಸಮಾಜೆಗಳು ನಡೆದವು. ಕನ್ನಡ ಚಳವಳಿಯನ್ನು ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ಪರಸಿಸುವಲ್ಲಿ ‘ಕನ್ನಡ ಉಳಿಸಿ ವರ್ಷ’ ನೆರವಾಯಿತು. ಇದು ರಾಯರ ಕನ್ನಡದ ಚಿಂತನೆಯ ಫಲಶ್ರುತಿ.

ಶೇಗಿರಿರಾಯರು ಕನ್ನಡ ಚಿಂತನೆಗಳ್ವೇ ಸೀಮಿತವಾದವರಲ್ಲ, ನೇರ ಹೋರಾಟದ ನೆತ್ಯಾತ್ಮಕ ವಹಿಸಿದ ಪ್ರಸಂಗಗಳೂ ಇವೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾದಢ್ಢು ಹಿಂದಿ ಹೇರಿಕೆ ವಿರೋಧಿಸಿ ನಡೆದ ಹೋರಾಟ ಹಿಂದಿ ಹೇರಿಕೆ ಮತಿ ಮೀರಿದಾಗ ಎಲ್.ಎಸ್.ಎಸ್. ಅವರ ಅಧಿಕೃತೆಯಲ್ಲಿ ‘ಹಿಂದಿ ಸಾಮಾಜಿಕಶಾಂತಿ ವಿರೋಧಿ ಕ್ರಿಯಾಸಮಿತಿ’ ರಚನೆಯಾಯಿತು. ಜನವರಿ 26ರ ಗಣರಾಜ್ಯದ

ದಿನವನ್ನು ‘ಹೇರಿಕೆ ದಿನ’ವನ್ನಾಗಿ ಆಚರಿಸಲು ಆರಂಭಿಸಿತು. ಜನವರಿ 25, 1987ರಂದು ಹಿಂದಿ ಹೇರಿಕೆ ವಿರೋಧಿಸಿ ನಡೆದ ಸಂಭೇದ್ಯಲ್ಲಿ ಶಿವರಾಮ ಕಾರಂತ, ಬಿ.ಸಿ. ರಾಮಚಂದ್ರಶರಂತಹ ಗಣರೂ ಪಾಲೇಗ್ಲೂವಂತೆ ಮಾಡಿದ ಹೆಗ್ಡೆ ರಾಯರಾದು. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಕಚೇರಿ, ಬ್ಯಾಂಕ್ ಮುಂತಾದೆಡೆ ಹಿಂದಿ ಹೇರಿಕೆಯನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಿ ಈ ಸಮಿತಿಯು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳು ಶಾಂತಿಯನ್ತಹ ಪ್ರತಿಭಟನೆ ನಡೆಸಿತು.

ಇಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ಹೋರಾಟವನ್ನು ಪ್ರಸ್ತುತಿಸಬೇಕು. 2002ರಲ್ಲಿ ಕಾವೇರಿ ವಿವಾದ ವಿಕೊಪಕ್ಕೆ ಹೋಯಿತು. ಹೋರಾಟ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದ ರೈತರು, ನಾಡಿನ ಪ್ರಜಾಞಾನತರು ಏನೂ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅಸಮಾಧಾನ ಷಕ್ತಿಪಡಿಸಿದ್ದರು. ಚಿದಾನಂದಮೂರ್ತಿಯವರು ನೇಪಾಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದಿಂದ ನನ್ನಂತಹವರಿಗೆ ಏನು ಮಾಡುವುದು ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನಾಟ. ಆ ಸಂಭಬನೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್.ಎಸ್.ಎಸ್. ಕರೆ ಮಾಡಿ, ‘ರಾಂ ಕಾವೇರಿ ಬಗ್ಗೆ ಇಂಜ್ಲೆ ನಡೆಯತ್ತಿರುವಾಗ ನಾವು ಸಮನ್ಯರುವದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಪ್ರಾಣದರೂ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವೇ? ಚಿತ್ತಸೋಣ, ಸಂಚೆ ಮನಗೆ ಬರಲು ಸಾಧ್ಯವೇ?’ ಎಂದರು. ಸಂಚೆ ‘ಕನ್ನಡ ಗಳಿಯರ ಬಳಗ್’ದ ಕೆಲವರು ಅವರ ಮನೆಗೆ ಹೋದೆವು. ಕಿಂತೂ ರಾಣಿ ಚಿನ್ನಮು ಪ್ರತಿಮೆ ಎದುರು ಧರಣೆ ನಡೆಸುವ ನಿರ್ಧಾರವಾಯಿತು. ಅಂದೇ ಪತ್ರಿಕಾ ಹೇಳಿಕೆ ಬರೆದುಹೊಂಡಿರು. ಆ ಧರಣೆಯಲ್ಲಿ ವಿವಿಧ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳ 52 ಗಣರೂ ಪಾಲೇಗ್ಲೂವಂತಹ ನಾಲ್ಕೇ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಅಮ್ಮೋಂದು ಗಣರೂ ಪಾಲೇಗ್ಲೂವಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದ ಎಲ್.ಎಸ್.ಎಸ್. ಅವರ ಹಿರಿಮೆ. ‘ಆ ಹೋರಾಟ ರೈತರಿಗೆ ಹೋಸ ಶಕ್ತಿ ತಂದು ಕೊಟ್ಟಿಗೆ ಎಂದು ಮಂಡ್ಯದ ಜಿ. ಮಾದೇಗೋಡರು ನುಡಿದರು.

ಪ್ರೋ. ಎಲ್.ಎಸ್. ಶೇಗಿರಿರಾವ್ ಅಂತಹವರ ಕನ್ನಡ ಕೆಲಸದ ಬಗ್ಗೆ ಎಷ್ಟು ಹೇಳಿದರೂ ಹೇಳಬೇಕಾದ ಸಂಗೀಗಿಳಿರುತ್ತವೆ. ನಾನು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ, ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಎಲ್ಲ ಸಂಘಟನೆಗಳಲ್ಲಿ ರಾಯರು ಇರುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರನ್ನು ತೀರ್ಥಾ ಹತ್ತಿರದಿಂದ ಕಂಡ, ಸುಮಾರು ನಾಲ್ಕು ದಶಕಗಳ ಕಾಲ ಅವರ ಅಪ್ರೇತ ವಲಯದಲ್ಲಿದ್ದ ನನಗೆ ಹೇಳಿವುದು ಬಹಳಿಸಿದೆ. ನೆನಿಸಿನಲ್ಲಿ ಉಳಿದಿರುವದ್ವಾಣಿಸ್ವನ್ನೇ ಹೇಳಿದರೂ ಅದು ಪ್ರಸ್ತುತವಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಆ ಸಾಹಸಕ್ಕೆ ಮುಂದಾಗದೆ ಕೆಲವು ಫಂಡೆಗಳನ್ನಷ್ಟೇ ದಾಖಲಿಸಿದ್ದೇನೆ.

ಅವರು ಹಲವು ಕನ್ನಡ ಚಿಂತನೆಯ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ‘ಕನ್ನಡದ ಅಳವುಲಾಳವು’ ಮತ್ತು ‘ಪ್ರಿಯ ಕನ್ನಡ ಬಂಧು’ ಕನ್ನಡ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರಿಗೆ ಮಾರ್ಗಸೂಚಿ ಗ್ರಂಥಗಳಾಗಿವೆ. ಕನ್ನಡದ ಸಾಳಿಕ ಶಕ್ತಿಯಾಗಿದ್ದ ಎಲ್.ಎಸ್. ಶೇಗಿರಿರಾವ್ ಅವರ ಚಿಂತನೆ ಕನ್ನಡ ಅಭಿವಾನಗಳಿಗೆ ಎಲ್ಲ ಕಾಲಕ್ಕೂ ದೀವಟಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ.

ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿವ್ಯತಿನಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಗೌರವ ಸಮರ್ಪಣೆ ಸಮಾರಂಭದಲ್ಲಿ (ಷಟ್ಪುಳ 20, 1974) ಅಭಿಸಂದಿತರಾದ ಎಲ್.ಎಸ್.ಎಸ್. ಅವರೊಂದಿಗೆ ಮಾಸ್ತಿ ವೆಂಕಟೇಶ ಅಯ್ಯಂಗಾರ್ ಹಾಗೂ ಅಂದಿನ ಸಚಿವ ಎಚ್. ಶಿಧ್ವೇರಪ್ಪ

ಶೈರಂಗಮೇರಿಗೆ ಎಲ್.ಎಸ್.ಎಸ್. ಹಾಗೂ ಚಂದ್ರಶೇಖರ ಕಂಬಾರರ ಒಂದು ಅಪ್ಪಕ್ಕಳಿ. ಸಂದರ್ಭ: ‘ಪ್ರಿಯಕ್ಕೂ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ’ ಹೊರತಂದ ಚಂದ್ರಶೇಖರ ಕಂಬಾರರ ‘ಸಿಂಗಾರೆಪ್ಪ ಮತ್ತು ಅರಮನೆ ಕೃತಿ ಬಿಡುಗಡೆ ಸಮಾರಂಭ’ (ಷಟ್ಪುಳ 2, 1982) / ಚಿತ್ರಗಳು: ಪ್ರಜಾವಾಸ್ತ ಆಕ್ರೋಸ್

